

РЕШЕНИЕ

№ 10610

гр. София, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10658** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба на „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя - С. Ц., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221123005621-091-001/01.07.2024 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, потвърден с Решение № 1284/20.09.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“- С. изцяло, за установени задължения в общ размер от 575 906,36 лв. за главници и лихви, произтичащи от допълнителни задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 05-08.2023г., поради непризнато право на приспадане на данъчен кредит, по фактури от доставчиците „СИМАР 23“ и „ДЖЕЙ АР РЕМОУТ“ ЕООД.

В жалбата се твърди, че при постановяване на РА са допуснати нарушения на процесуалните правила – нарушени са принципи, визирани в чл. 3 и чл. 5 от ДОПК. Възражава се по отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от доставчиците, посочени в РА, като се изтъква, че по отношение на тази сделка са налице всички законови условия за възникване правото на данъчен кредит. Счита се, че отказът да се признае това противоречи на закона и на действителната фактическа обстановка.

По отношение на фактурите с предмет на доставка „Аванс по договор за СМР“ от 17.07.2023 г., издадени от „СИМАР 23“ ЕООД се посочва, че в хода на ревизионното производство от доставчика са представени писмени обяснения, с които издаването на фактурите е потвърдено и са представени копия на фактурите, заедно със счетоводни регистри, което доказвало тяхната автентичност. Представени са още договори и извлечения по банкова сметка, по която са

постъпили плащанията по процесните фактури и е посочено, че автентичността на фактурите се доказва и с отразяването им в справка-декларация на дневника за продажби по ЗДДС, подадени в НАП от доставчика. Посочени са разпоредбите на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, касаещи авансовото плащане, като се изтъква, че за възникването на данъчен кредит при авансовите плащания не е необходимо да бъдат изследвани фактите относно реалността на доставката. Счита, че неправилно органите по приходите са изследвали обстоятелствата, свързани с изпълнението на договора, като в случая не са възникнали такива, обуславящи корекцията на ползвания данъчен кредит. Сочни, че условията за задължителна корекция на данъчния кредит по реда на чл. 78, ал. 4 от ЗДДС не са налице, като твърдението за разваляне на сделките следва да бъде доказано от ответника. Цитирана е практика на СЕС във връзка с посочената разпоредба, както и такава на ВКС във връзка с развалянето на двустранни договори.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактури, издадени от „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД жалбоподателят твърди, че констатациите на органите по приходите, че доставките не са реално изпълнени са неверни, поради което отказът е направен в нарушение на закона и процесуалните правила. Сочни се, че противно на изложеното в РА за оспорените доставки съществуват доказателства за реалното им изпълнение, доказана е автентичността на фактурите с отразяването им в справка-декларация и дневника за продажби по ЗДДС в НАП от доставчика. Изтъква се, че непредставянето на документи от страна на контрагента не е основание за отказ за правото ползване на данъчен кредит. Твърди се, че в случая изпълнението на възложените СМР от доставчика е обезпечено с наетите лица на трудов договор, които са били 58 на брой, за което се съдържат данни в ИС на НАП, подадени декларации на основание КСО и са внесени дължимите осигурителни вноски. Посочва се още, че за изпълнението на договора са представени и приемо-предавателни протоколи, а съвкупният анализ на представените документи води до извод, че са налице предпоставките за признаването правото на данъчен кредит. Цитирана е практика на СЕС във връзка с правото на приспадане на ДДС.

Жалбоподателят моли съда да отмени оспорения ревизионен акт и да присъди направените по делото разноски, но в съдебно заседание от 02.02.2026 г. посочва, че не претендира разноски.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) - С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. К. претендира неоснователност на жалбата и моли съда да отхвърли същата. Претендира се присъждане на юрисконсультско възнаграждение.

По делото е приета и изслушана съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ, л. 192/ и съдебно-техническа експертиза /СТЕ, л. 198/, изслушани в с.з. от 16.06.2025 г. /л. 276/ представени са доказателства от НАП относно двете дружества-доставчици, касаещи периода от 01.05.2023 г. и 30.06.2023 г. /л. 206 и сл./, доказателства, касаещи извършени плащания по фактури от „СИМАР 23“ ЕООД /л. 163 и сл./, документи, касаещи строителен обект – изграждане на канализационна мрежа „Д.“ в [населено място] /л. 216/ други писмени доказателства от жалбоподателя, касаещи изграждането на посочения обект – /л. 284 и сл./.

Административен съд София-град, Първо отделение 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на оспорения ревизионен акт по реда на чл. 160, ал. 2 ДОПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Решението на директора е връчено на дата 30.09.2024г., а жалбата до съда е от дата 10.10.2024 г., с оглед на което е подадена в срок. Същата е редовна, както и допустима по смисъла на чл. 156, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, предвид което следва да бъде насрочено разглеждането ѝ в открито съдебно заседание.

По компетентността на органите по приходите, спазването на изискванията за съдържание и форма и процесуалните правила:

Процесното ревизионно производство е образувано със издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221123005621-020-001/21.09.2023 г., връчена на 03.10.2023 г. по електронен път /л. 30/, издадена от М. Ц. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП В., е възложено извършването на ревизия на „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23” ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода от 01.05.2023 г. до 31.08.2023 г. Във връзка с постъпила молба от ревизираното лице. на основание чл. 34 от ДОПК. ревизията е спряна със Заповед №Р-22221123005621-023-001/27.10.2023 г., като след отпадане на основанието за спиране, производството е възобновено със Заповед №Р-22221123005621-143-001 от 29.01.2024 г. Заповедта за възлагане е изменена със Заповед № Р-22221123005621-020-002/02.04.2024 г. Всички посочени заповеди са издадени от органа, възложил ревизията.

За ревизиращи органи са определени И. В. - И., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и К. П. – главен инспектор по приходите.

За компетентността на органа, издал ЗВР на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, са представени Заповед №РД-01-864/04.11.2022 г. /л. 38/ на директора на ТД на НАП С., Заповед З-ЦУ/03.05.2023 г. /л. 33/ и Заповед № ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023 г./л. 32/, въз основа на които съдът приема, че ЗВР и за изменението ѝ са издадени от компетентен орган.

Ревизионното производство е допустимо, предвид, че не са изтекли срокове по чл.109 ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен № Р-22221123005621-092-001/07.06.2024 г., издаден от ревизиращите органи, на които е възложено със ЗВР да извършат ревизията. Срещу РД не е подадено писмено възражение в срока и по реда чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с издаването на РА №Р-22221123005621-091-001/01.07.2024 г., издаден от М. Ц. М. - орган, възложил ревизията и И. С. В., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, връчен електронно на 05.07.2024 г. Установени са допълнителни задължения за данък върху добавената стойност в размер на 512 098.33 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 63 808,03 лв.

РА е връчен по електронен път на 05.07.2024 г.

Срещу РА е подадена жалба по административен ред, разгледана с Решение № 1284/20.09.2024 г. на ответника.

ЗВР и за изменението ѝ, РД и РА са издадени като електронни документи, съгласно отбелязване в същите: Документът е електронно създаден и подписан, като данни за електронния подпис на издателя са налични в електронния документ". На л. 57 от делото документите, издадени от органите по приходите са представени в електронен вид на магнитен носител - СД- R. Същите са представени и приети по делото като възпроизведени на хартиен носител електронни документи, по реда на чл. 184, ал.1 ГПК, вр. пар.2 на ДР на ДОПК, в това число с данни относно проверката на електронния подпис за валидността на сертификата и за вида на подписа – л. 83 и следващите.

Видно е, че в хода на ревизионното производство актовете на органите по приходите са връчвани електронно, в хода на съдебното производство по реда на същата разпоредба не е направено искане от страна на жалбоподателя да бъдат представени оригиналните електронни документи. Съдът извърши справка на съдържанието на представения СД- R с актовете на органите по приходите, които съдържат и визуализация на екран за проверка на сертификата и за сроковете му на валидност идентични с представените разпечатки на хартиен носител. От вида на подписа B-trust се установява, че е вид квалифициран електронен подпис, с доставчик „Борика“ АД - дружество, доставчик на електронни удостоверителни услуги, вписано от Комисията за

регулиране на съобщенията в националния доверителен списък доставчици на квалифицирани удостоверятелни услуги, съгласно чл. 22 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и обявен от комисията на електронен адрес <https://crc.bg/bg/rubriki/560/elektronni-udostoveritelni-uslugi>.

Следователно, ЗВР и за изменението ѝ, РД и РА, като подписани с квалифицирани електронни подписи, които съответстват на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014, съответстват на изискването да съдържат подписи на издателите им.

Ревизионното производство е възложено и извършено от органи по приходите, които са от ТД на НАП В., докато адресът на ревизираното лице е в [населено място], за което компетентна съгласно ДОПК по правило е ТД на НАП С.. С ТР № 3 от 26.06.2025 г. по ТД № 2 от 2024 г. на ВАС обаче се приема, че не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

Изложеното обосновава извод, че издадените актове от органите по приходите в хода на процесното ревизионно производство, на първо място са издадени в съответствие с изискванията за съдържание и форма, съответно за ЗВР – по чл. 113 ДОПК, за РД по чл. 117 ДОПК и за РА по чл. 120, ал. 1 ДОПК и са издадени от компетентни органи по приходите.

Съдът намира, че в хода на ревизионното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила - актовете, издадени от органите по приходите са връчвани на ревизираното лице, същото е имало възможност да представи възражение, жалба писмени обяснения и доказателства в защита на правата и интересите си. Така са приложени предвидени в ДОПК доказателствени способности и са събрани допустими доказателствени средства, подробно обсъдени в мотивите на РД.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че ревизиращият екип е следвало служебно да събере необходимите доказателства, които да обосноват реалност по спорните доставки, което в случая не било сторено. От страна на ревизиращия екип многократно с искания за документи и обяснения и извършени насрещни проверки е изпълнено задължението, произтичащо от разпоредбата на чл. 37 от ДОПК.

С цел събиране на доказателства на жалбоподателя са връчени 5 бр. искания за предоставяне на документи и писмени обяснения, в отговор на които по електронен път на 25.10.2023 г. са представени писмени доказателства и обяснения. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на преките доставчиците „СИМАР“ ЕООД и „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД, резултатите от които са обективирани в протоколи. От страна на „СИМАР“ ЕООД са представени сканирани копия на шест броя фактури за продажба на услуги с предмет „Аванс по договор за СМР“ за периода от 03.08.2023 г. до 29.08.2023 г., копие на договор за извършване на строително-монтажни дейности от 17.07.2023 г., извлечение от банкова сметка, аналитични регистри. В отговор от страна на „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД е представена обяснителна записка от Д. П. Б. - управител, с която заявява, че изисканите счетоводни документи са предоставени на други органи по приходите във връзка с текуща ревизия на "Джей ар ремонт" ЕООД. При извършена служебна проверка органите са установили, че само част от изисканите документи са представени, като за останалите не е налице пречка да бъдат представени от доставчика, но това не е сторено. Към ревизията са приобщени и документи от извършена ревизия по ЗДДС на „Джей ар ремонт“ ЕООД, приключила с издаването на РА № Р- 22221123004720-091-001/21.02.2024 г. –

необжалван и влязъл в сила.

Предвид изложеното, РА е издаден от компетентни органи в рамките на допустимо производство, доказателствата са събрани по предвиден в ДОПК ред, с оглед на което следва да бъдат ценени и от съда.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

РА се оспорва в своята цялост, а именно - за установени задължения в общ размер от 575 906,36 лв. за главници и лихви, произтичащи от допълнителни задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 05 - м. 08.2023 г., поради непризнато право на приспадане на данъчен кредит по 7 броя фактури, издадени от „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД, както по 7 бр. фактури, издадени от доставчика „СИМАР 23“ ЕООД. Предмет на доставка по спорните фактури от двете дружества – доставчици е „Аванс по договор за СМР“.

В хода на ревизията е установено, че дружеството-жалбоподател е с предмет на дейност - ремонт, реновиране и търговия, производство, търговско представителство и посредничество, комисионни, спедиционни и превозни сделки, хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни и импресарски услуги, лизинг, внос и износ на стоки и всички други сделки и услуги, които не са забранени със закон.

За периода на ревизията от дружеството са подавани уведомления по чл. 62 от ДОПК за назначени по трудов договор лица - общо 52 на длъжност строителни работници.

В хода на ревизията при извършената насрещна проверка на доставчика „СИМАР 23“ ЕООД са представени сканирани копия на шест броя фактури от общо 7 бр. изискани за продажба на услуги с предмет „Аванс по договор за СМР“ за периода от 03.08.2023 г. до 29.08.2023 г., копие на договор за извършване на строително-монтажни дейности от 17.07.2023 г., извлечение от банкова сметка, аналитични регистри. Представеният договор е от 17.07.2023 г. и съгласно същия жалбоподателят възлага на „СИМАР 23“ ЕООД да извърши строително-монтажни работи на обект „Изграждане на канализационна мрежа на[жк], район „В.“ в [населено място]. В договора е посочено, че едногодишният срок за изпълнение на договора започва да тече на 20.07.2024 г., като ревизиращият екип в РД е изтъкнал, че авансовите плащания са направени една година преди да започне да тече срокът. Ревизиращите органи са установили, че съгласно представения договор за СМР цената, която възложителят следва да заплати на изпълнителя е 1 131 600.00 лв. с ДДС за предстоящите строително-ремонтни дейности, а заплатената авансова сума е в размер на 1 369 250.00 лв., докато процесните 7 бр. фактури са на стойност от 1 791 290.00 лв. с ДДС. Установили са още, че данъчните основи по фактурите са неправилно изчислени, като не са съобразени с размера на авансово получените суми от „Симар 23“ ЕООД, преведени по банков път от „Джей ар инженеринг 23“ ЕООД и не кореспондират с размера на начисления ДДС. Направена е констатация, че в дневниците за продажби на „Симар 23“ ЕООД и в дневниците за покупки на „Джей ар инженеринг 23“ ЕООД данъчните основи и размера на начисления ДДС, респ. размера на ползания данъчен кредит са правилно посочени, съобразно авансово заплатените суми и методиката за изчисляване на дължимия ДДС с правилото „под сто“ /включен ДДС в размера на получената сума/. Според ревизиращия екип авансово заплатените суми по фактури №[ЕГН]/26.07.2023 г. и № [ЕГН]/29.08.2023 г. са издадени частично без основание, т.к. няма настъпило данъчно събитие за стойностите по фактурите.

В хода на ревизията е установено, че регистрацията на доставчика „СИМАР 23“ ЕООД е прекратена на 03.11.2023 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, а за периода 08-11.2023 г. няма издавани други фактури към ревизираното лице.

По отношение на доставчика „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД, след представената в

хода на ревизията обяснителна записка от страна на управителя на дружеството-доставчик – Д. П. Б., ревизиращият екип е установил, че не може да се установи дали процесните 7 бр. фактури с предмет „Аванс по договор за СМР“ и плащането по същите са намерили отражение в счетоводните регистри на предприятието, както и де се даде отговор на останалите въпроси по връчените искания на "Джей ар ремонт" ЕООД. В обяснителната записка, управителят е посочил, че изисканите документи са представени на ТД на НАП – С. във връзка с възложена ревизия на дружеството. След направена служебна справка, ревизиращият екип е установил, че по отношение на доставчика „Джей ар ремонт" ЕООД е извършена ревизия, приключила с издаването на РА № Р-22221123004720-091-001/21.02.2024 г., като ревизионния акт е връчен на лицето на 22.02.2024 г., поради което е прието, че дори и след приключването на ревизията, изисканите документи не са представени. Органът по приходите е извършил проверка в информационната база данни на НАП, при която е установено, че горепосочените фактури са намерили отражение в дневниците за продажби на "Джей ар ремонт" ЕООД и в дневниците за покупки на „Джей ар инженеринг 23” ЕООД за м. май и м. юни 2023 г. Установено е също, че не е налице плащане по фактурите.

Ревизиращият екип е направил заключение, че не може да се установи реалността на фактурираните доставки от „Джей ар ремонт" ЕООД към „Джей ар инженеринг" ЕООД.

На осн. чл. 78, ал. 5 във връзка с чл. 78, ал. 4 от ЗДДС ревизиращият екип е коригирал размера на ползвания данъчен кредит по процесните фактури със сумата от 934 00 лв. за м. 07.2023 г. и 204398.33 лв. за м. 08.2023 г.

Според мотивите на ревизиращите в РД и РА, не е доказано реално извършване на възмездни доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от същия закон, поради което на основание чл. 68 ал. 1. т. 1 и чл. 69 ал. 1. т. 1 от ЗДДС на „Д. АР ИНЖЕНЕРИНГ 23" ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ" ЕООД и „СИМАР 23" ЕООД.

В рамките на производството по обжалване на РА по административен ред, в решението на ответника – директора на ДОДОП е изложено следното:

Ответникът е обсъдил представените с жалбата документи, като е приел, че по отношение на доставчика „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ" ЕООД не са представени никакви релевантни за доставката доказателства.

Установил е, че от представените банкови извлечения за периода от 01.05.2023 г. до 31.08.2023 г. няма наредени средства от жалбоподателя към посочения доставчик, даващи основание за издаване на фактурите и не са налице индикации, процесните фактури да са проформа фактури. Приел е, че основателно и законосъобразно при ревизията е отказано ползването от жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит в размер на 213 400 лв.

По отношение на доставчика „Симар 23“ ЕООД ответникът е анализирал представения договор от 17.07.2023 г. за извършване на строително-монтажни работи на обект „Изграждане на канализационна мрежа на[жк], район „В.“ в [населено място], като е приел, че липсва конкретизация какво точно следва да се извърши, не е ясно защо извършените банкови преводи надвишават договорената сума. Посочил е, че доставчикът не е представил доказателства във връзка с кадрова обезпеченост, а за назначените лица по трудови договори не са заплащани дължимите осигурителни вноски. Изтъкнато е, че при извършената в хода на ревизията насрещна проверка са представени фактури, различаващи се от тези, ангажирани от жалбоподателя, а видно от издадени на доставчика и влязъл в сила РА, не са събрани доказателства за ресурсна обезпеченост, както и че за годината на издаване на процесните фактури – 2023, „Симар 23“ ЕООД не е подало годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО и дружеството е deregистрирано по ЗДДС, счита от 03.11.2023 г. Ответникът е направил заключение, че са налице симулативно сключени договори аз СМР.

В решението си ответникът е изложил съображения за понятието за данъчна измама. Посочил е, че извод за наличие на такава следва да се направи въз основа на всички доказателства и установените обективни данни, както са сторили органите по приходите в настоящото производство. Изтъкнал е, че ползването на право на приспадане на данъчен кредит по документи с невярно съдържание, които не са съставени в резултат на действително развили се търговски взаимоотношения, се квалифицира от СЕС като позоваване на правото на приспадане с измамна цел или с цел злоупотреба. Позовал се на съдебна практика на СЕС – т. 49 от решение от 07.12.2010 г. т.62 от дело С-454/98, т. 1 от Решение от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11. и Решение от 06 декември 2012 г. по дело С-285/1 1. „БОНИК“ ЕООД, т. 36.

Жалбоподателят претендира незаконосъобразност на РА, възразява се по отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от доставчиците, посочени в РА, като се изтъква, че по отношение на тази сделка са налице всички законови условия за възникване правото на данъчен кредит. Счита се, че отказът да се признае това противоречи на закона и на действителната фактическа обстановка.

В хода на съдебното производство по искане на дружеството-жалбоподател се изслуша заключение на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза /л. 192/, неоспорено от страните и което съдът цени изцяло. По отношение на доставчика „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД, вещото лице е установило, че за отразяване на получените фактури в счетоводството на жалбоподателя са съставени счетоводни кореспонденции за отчитане на разход за външни услуги - СМР по договор/л.36-42/ и задължение към доставчика:

Дебит с/ка 602“Разходи за външни услуги“

Дебит с/ка 4531 „Начислен ДДС от покупки“

Кредит с/ка 401 „Доставчици“ - „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД.

Установил е, че представените към фактурите в хода на административното обжалване приемо-предавателни протоколи на обект „Канализация Д.“, съответстват като стойност на данъчната основа по всяка от фактурите, както и че са отразени в счетоводството на жалбоподателя.

Във връзка с доставчика „СИМАР 23“ ЕООД, вещото лице е анализирано издадените фактури, както и представения договор Договор от 17.07.2023 г. за извършване на СМР на обект канализационна мрежа в кв. Д.. Установил е, че за отразяване на получените фактури в счетоводството на жалбоподателя са съставени счетоводни кореспонденции за отчитане на разход за външни услуги - СМР по договор /л. 36-42/ и задължение към доставчика:

Дебит с/ка 602“Разходи за външни услуги“

Дебит с/ка 4531 „Начислен ДДС от покупки“

Кредит с/ка 401“Доставчици“ - „СИМАР 23“ ЕООД т.е. спорните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя.

С определение от 12.03.2025 г. на настоящия съдебен състав на жалбоподателя бе предоставена възможност за предоставяне на доказателства за извършените плащания към „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД, но такива не бяха ангажирани. Така възможност бе представена повторно с протоколно определение от 24.03.2025 г. /л. 173/, но отново доказателства в тази насока не бяха представени.

В хода на съдебното производство по искане на дружеството-жалбоподател се изслуша и заключение на вещо лице по съдебно-техническа експертиза /л. 198/. Вещото лице е извършило оглед и преглед на сключените между жалбоподателя и процесите доставчици договори и представените приемо - предавателни протоколи. Установено е, че през 2021г Столична община, като Възложител започва процедура по изграждане на канализациите в кв. Д. на база одобрен ПУП със смесено финансиране - по европейска програма и собствени средства на общината.

При проведената процедура за обект „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д., район В.“ е избран за изпълнител на инженеринг с проектиране, обединение „Д. 2021“ състоящо се от „Трейс груп холдинг“ АД, „Алве консулт“ ЕООД и „Булстрой монтаж“ ЕООД и строителен надзор на обекта ДЗЗД „С. - строителен надзор“. В резултат е изготвен проект и издадено строително разрешение, който е качен на страницата на р-н В. и по него се реализира строителството. Дейностите в обхвата на проекта включват изграждане на главни канализационни колектори, както и част от второстепенната мрежа за битови и дъждовни води. Общата дължина на битовата канализация, която ще бъде изградена, е с дължина 18 км, а дъждовната канализационна мрежа е 16,5 км. Тези мрежи, съгласно Наредба №8/28.07.1999г за правила и норми за разполагане на технически проводни и съоръжения в населени места, се разполагат в оста на улиците, които са публична държавна или общинска

собственост и изграждането им може да стане само със съгласието на собственика на земята. В ситуацията на проекта всички клонове са разположени по уличната регулация с осови точки на кръстовищата, където са разположени ревизионните шахти с номера и дълбочини и всякакви СМР следва да са за конкретен участък с упоменати координати.

Установено е, че липсват представени от страна на жалбоподателя данни за проекта, по който се изпълнява строителството, както и договори за авторски и строителен надзор, съгласно чл. 161, ал.4 от ЗУТ.

Вещото лице е констатирало, че по договора между фирма „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23“ ЕООД и фирма „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД е без отбелязан обект и конкретен участък с координати, на който да бъдат извършени СМР и СРР. Към него няма приложено задание, какви видове работи се изисква да бъдат изпълнени и на какви цени всяка, а е отбелязана само общата сума на договора от 1 650 000 лв.

По отношение на договора със „СИМАР 23“ ЕООД е отбелязан обект само като географско понятие, кв. Д., р-н В., без отбелязан конкретен участък от мрежата с координати, на който да бъдат извършени СМР. Към него няма приложено задание, какви видове работи се изисква да бъдат изпълнени и на какви цени всяка, а е отбелязана само общата сума на договора от 1 131 600 лв.

Вещото лице е посочил, че към двата договора не са приложени задължителните протоколи по Наредба № 3/31.07.2003 г. за актовете по време на строителство в изпълнение на чл. 170 от ЗУТ. Приложени са само приемо-предавателни протоколи към договора с „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД без координати на актувания участък, без имена и печати, и без задължителния към тях АКТ Образец 12, защото 90% от актуваните СМР са скрити работи. Липсва количествена сметка с диаметри на тръбите и дълбочини на ревизионните шахти и др. параметри.

В хода на съдебното производство в отговор на заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза, жалбоподателят ангажира документи, свързани с изграждането на обект – канализационна мрежа на [жк], район В., [населено място], като изтъква, че дружеството-жалбоподател е подизпълнител на „Климатроник“ ЕООД, поради което за него не е налице задължение да притежава всички задължителни протоколи по чл. 170 от ЗУТ. Представен е договор от 08.05.2023 г. /л. 305/ между „Климатроник“ ЕООД (възложител) и жалбоподателя (изпълнител) с предмет на договора „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д. р-н В.“ с обща стойност на договора 2 150 000 лв. без ДДС, както и договор от 03.07.2023 г. между жалбоподателя (изпълнител) и „Булстрой – монтаж“ ЕООД (възложител) /л. 313/ отново с предмет на договора „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д. р-н В.“- обща стойност на договора 1 150 000 без ДДС. Към договорите има приложени количествено-стойностни сметки. Така представените документи са представени за първи път по настоящото съдебно производство, а от страна на

жалбоподателя в отговор на съда защо

същите не са представени нито в хода на ревизионното производство, нито при изготвянето на съдебно-техническата експертиза по делото, с молба от 12.01.2026 г. /л. 342/ е посочено, че същите не били поискани изрично от ревизиращия екип.

От дружеството-жалбоподател по делото е представен Анекс към договор за СМР от 17.07.2023 г. /л. 293/ между „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23“ ЕООД (възложител) и „СИМАР 23“ ЕООД (изпълнител), с който е постигнато споразумение между страните в договорния предмет да се включи изпълнението на обща работа и почистване на обект на стойност 14 455,17 лв. без ДДС и направа на монолитни шахти - 48 бр. на стойност 217 320 лв. без ДДС, с което се увеличава цената на договора. Представен е и Анекс към договор за СМР от 17.07.2023 г. /л. 294/, с който е постигнато споразумение за цената на договора, като същата се променя от 1 131 600 лв. с ДДС на 1 207 719,79 лв. без ДДС.

С протоколно определение от 13.11.2025 г. /л. 326/ настоящият състав отново указва на жалбоподателя възможност да ангажира доказателства като лице, участник в строителството на обект „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д. р-н В.“. В отговор като доказателство за фактическото изпълнение на поетите задължения към „Климатроник“ ЕООД е представена фактура № 012/29.08.2023 г. /л. 349/ и ревизионен доклад № Р-32003224001022-092-001/23.08.2024 г. /л. 253/, видно от който доставката по посочената фактура била приета за реална.

Във връзка с протоколно определение от 19.01.2026 г. /л. 373/ и указаната възможност на оспорващия да ангажира доказателства във връзка с изпълнението на представените договори, с молба от 02.02.2026 г. /л. 376/ са представени книги за инструктаж на „Д. ар Ремонт“ и на „Симар 23“ ЕООД, както и граждански договори на „Симар 23“ ЕООД.

Също така, съдът изиска от оспорващия отговор на въпроса защо представените допълнително доказателства пред съда не са представени още в хода на ревизионното производство, а даденият отговор е, че не са изискани от ревизиращите. Съдът приема, че органите по приходите са проявили достатъчна активност, тъй като са изготвили и връчени по предвидения процесуален ред ИПДПОЗЛ. Така видно от ИПДПОЗЛ от 05.10.2023г., представено в приложенията към делото, са изискани са заверени копия на фактури и придружаващи фактурите документи – договори, протоколи, актове, количествено –стойностни сметки, платежни документи и други, на практика всички доказателства, но са представени частично.

Правни изводи на съда по материалната законосъобразност на РА:

Съгласно разпоредбите на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, на които органите по приходите са се позовали в процесния случай, възникването на право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице е обусловено от формалното изискване данъчно-задълженото лице да притежава данъчен документ, съдържащ

всички изискуеми според чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС реквизити, съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗДДС и материално-правните изисквания - данъчният документ да обективира действително осъществена облагаема доставка, свързаната с икономическата дейност на данъчно-задълженото лице, което упражнява правото на приспадане, т.е. отразената във фактурата доставка да е действително извършена между посочените в същата страни като доставчик и получател.

На първо място, настоящата съдебна инстанция, приема, че правилно на осн. чл. 78, ал. 5 във връзка с чл. 78, ал. 4 от ЗДДС ревизиращият екип е коригирал размера на ползвания данъчен кредит по фактурите, издадени от доставчика „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД със сумата от 934 00 лв. за м. 07.2023 г. и 204398.33 лв. за м. 08.2023 г. От страна на жалбоподателя се претендира като приложимо основанието по чл. 25, ал.7 от ЗДДС, доколкото се твърди, че в случая се касае за извършено авансово плащане. В случая обаче

плащане по въпросните фактури не бе доказано нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство, въпреки многократното предоставяне на възможност от страна на съда да бъдат ангажирани доказателства в тази посока. От страна на жалбоподателя са представени единствено приемо-предавателни протоколи, които съответстват като стойност на данъчната основа по всяка от фактурите, и са отразени в счетоводството на жалбоподателя, но последното само по себе си не може да обоснове основание за прилагане разпоредбата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС. Не без значение е и констатираното от ревизиращия екип обстоятелство, че двете дружества са свързани помежду си лица по смисъла на § 1, т. 3, буква „г“ от ДР на ДОПК. Представляващ „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД е Д. П. Б., която към периода на издаване на фактурите е управител, съвместно с М. П. С. (с настояща фамилия Л.), на дружеството-жалбоподател.

Споделят се изводите на ответника, че така издадените фактури с доставчик „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД с основание „авансово плащане по договор за СМР“ не съдържат задължителната информация, която се изисква от ЗДДС, конкретно чл. 114, ал. 1, т. 9 — вида на услугата; чл. 114, ал. 1, т. 11 — единична цена на доставката; чл. 114, ал. 1 т. 13 - сумата за плащане, ако тя се различава от данъчната основа, номер и дата на договор и т.н. Неспазване на цитираните изисквания са пречка да бъде очертан конкретно предмета на доказване при последващ данъчно-осигурителен контрол. Още повече, че в случая от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да запълнят пропуските.

По делото не бе доказано и реално извършване на доставки по фактурите с доставчик „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД. В представения от жалбоподателя договор от 20.04.2023 г. за извършване на СМР липсва посочен обект и конкретен участък с координати, липсва задание, дейности които следва да бъдат извършени, по какъв начин и материали, цени, срокове и др.

С неизпълнението на задълженията за извършване на СМР по сключения договор

от доставчика по фактурите за аванс и при всички останали обстоятелства по делото, следва да се приеме, че е доказана хипотезата на разваляне на доставката, предвидена в чл. 78, ал. 4 от ЗДДС. Понятието „разваляне на доставката" има обективен характер и съставлява понятие от публичен ред като свързано с предотвратяване на загуба на данъчни приходи. Понятието "разваляне на доставката" е изпълнено и в казуса по делото, тъй като поради упражненото право на данъчен кредит за авансовите плащания без да е осъществена от доставчика, съответно получена облагаема доставка.

В договора с доставчика „СИМАР 23“ ЕООД от 17.07.2023 г. като обект единствено се посочва - кв. Д. без отбелязване на конкретен участък и конкретни данни. Предметите в договорите са твърде общи и липсва строителна документация, каквато е изискуема съгласно нормативните изисквания и не са представени количествено-стойностни сметки. Последните не могат да запълнят липсващите реквизити в процесните фактури. Количествено-стойностни сметки са приложени към представените за първи път в съдебното производство договор от 08.05.2023 г. /л. 305/ и договор от 03.07.2023 г. съответно с възложителите - „Климатроник“ ЕООД и „Булстрой – монтаж“ ЕООД. Последните по никакъв начин не могат да обосноват реално изпълнение на СМР по фактурите, издадени от спорните доставчици, доколкото се касае за договори с различни контрагенти, спорните доставчици не фигурират в представените документи.

Действително друга индичия за липса на извършена доставка по процесните фактури следва да се приеме и обстоятелството, че в чл. 3 от договора със „СИМАР 23“ ЕООД от 17.07.2023 г. е посочено, че едногодишният срок за изпълнение започва да тече от 20.07.2024 г., а процесите авансови плащания са направени една година преди да започне срокът на изпълнение на договореностите, което действие е принципно икономическо нелогично и в противоречие с обичайната търговска практика.

След направената констатация на вещото лице по съдебно-техническата експертиза относно липсата на изискуемите по закон строителни книжа за извършвания строеж – канализация в кв. Д., от страна на жалбоподателя бяха представени разрешение за строеж, акт за установяване на СМР, писма от Столична община и други документи /л. 216 и следващите/. В нито един от тези документи обаче не фигурира жалбоподателят като страна или изпълнител, като представената документация касае други търговски дружества, т.е. не може да се приеме, че така ангажираните доказателства доказват изпълнението на процесните доставки.

По делото от страна на жалбоподателя са представени книги за инструктаж на „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ“ ЕООД и „СИМАР 23“ ЕООД, както и граждански договори с физически лица на „СИМАР 23“ ЕООД, но същите съдът следва да цени като такива, съставени във връзка с производството, доколкото са представени непосредствено преди последното по делото съдебно заседание. Още повече, че

същите съдържат единствено имена на лица, посочени като строителни работници, с дата и подпис, но липсва конкретизацията относно това на кой точно обект е извършвана дейността и на какъв адрес. Посочването единствено на „обект: С., район В., кв. Д.“ не индивидуализира достатъчно мястото на изпълнение на строително-монтажните работи и не позволява еднозначното му идентифициране.

Във връзка с констатациите на ревизиращия екип за разминаване между договорените суми, съгласно представения договор със „СИМАР 23“ ЕООД / л. 293 и л. 294/ относно размера на дължимия аванс и реално заплатения (съгласно представения договор за СМР цената, която възложителят следва да заплати 1 131 600.00 лв. с ДДС за, а заплатената авансово сума е в размер на 1 369 250.00 лв., докато процесните 7 бр. фактури са на стойност от 1 791 290.00 лв. с ДДС), от жалбоподателя бяха представени два броя анекси, с които се променя цената и предмета на договора, но съдът също следва да цени като такива, съставени във връзка с производството – представени са за първи път с съдебното производство, като от дружеството не бяха дадени обяснения за причината същите да не бъдат представени в хода на ревизионното производство. Съдът счита, че дружеството е изготвило посочените анекси с цел да съответстват на констатациите, направени от ревизиращия екип.

За да обоснове наличие на реална доставка по сключения със „СИМАР 23“ ЕООД договор, от оспорващия по делото е представен ревизионен доклад /л. 353/ по извършена проверка на дружеството „Климатроник“ ЕООД, видно от който е признато право на данъчен кредит и е приета за реална доставката по фактура № 012/29.08.2023 г., издадена във връзка с договор за превъзлагане изграждането на обект „канализационна мрежа на кв. Д., район В.“, по който „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23“ ЕООД е изпълнител. Последното по никакъв начин не променя извода за липса на доказателства, от които може да се направи извод, че за изграждането на посочения обект оспорващият от своя страна също е превъзложил изпълнението му и то в частност на „СИМАР 23“ ЕООД.

Съгласно обичайната търговска практика, за да защити собствените си икономически интереси, добронамереният търговец би предприел всякакви законосъобразни действия за с цел представяне на необходимите доказателства. Нещо повече, оспорващият търговец в основен предмет на дейност включва и ремонт, реновиране и търговия, производство, и др., следователно би трябвало да е напълно запознат с изискванията за доказване на реалност на стопанските операции, които да доведат до позитивно за него упражняване на правото на данъчен кредит.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже

благоприятни за него факти. При условията на пълно главно доказване „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23" ЕООД не успя да се справи с тази доказателствена задача в настоящото производство.

При съвкупната преценка на всички обстоятелства, в това число и въз основа на допълнително представените с жалбата доказателства за СМР на обекта „изграждане на канализация в кв. Д.“ следва да бъде потвърден изводът на органите по приходите, че правото на приспадане на данъка по фактурите, издадени от доставчиците СИМАР 23" и „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ" ЕООД за данъчни периоди от м. 05-08.2023 г. следва да бъде отказано, тъй като и пред съда останаха недоказани материално-правните предпоставки за упражняване на правото.

Доколкото в тежест на оспорващия е да докаже собственото си добросъвестно поведение, както и че не ползва право на данъчен кредит въз основа на фактура с невярно съдържание, и не участва в данъчна измама, както и приетото в решението на директора предпоследен абзац от мотивите, че възползвайки се от правото си на данъчен кредит въз основа на „невярно фактуриране", съдът в определение № 22459/05.11.2024 г. изрично указва тежестта на доказване на страните в контекстна на дадените указания от Съда на ЕС за тежестта на доказване при данъчна измама с Решение на съда от 13 февруари 2014 г., дело С-18/13, М. П. - даденото тълкуване по т. 1 от диспозитива.

Изрично съдът посочи, че оспорващият има тежестта да докаже наличието на всички основания за законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит, както и че е бил добросъвестен и е положил дължимата грижа - на добрия търговец, да избегне участието си в данъчна измама. В подкрепа на твърденията си в жалбата, оспорващият ангажира доказателства, които не установяват данни, че доставките по процесните фактури отразяват действително осъществени облагаеми доставки.

Жалбата е изцяло неоснователна и съдът на основание чл. 160, ал.1 ДОПК следва да постанови отхвърлянето ѝ.

Предвид своевременно направено искане от ответника за присъждане на разноски, съдът следва да се произнесе по искането - такива следва да се присъдят на основание чл. 161, ал.2 ДОПК вр. чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в сила към датата на устните състезания по делото - съобразно материалния интерес - общо в размер на 575 906,36 лв., за което съдът, предвид и осъщественото процесуално представителство по делото от юрисконсулт И. К., определя на 11 686,25 лв., което и следва да се присъди в полза на НАП. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г., сумата, изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 5 975,14 евро.

В хода на съдебното производство по искане на оспорващия е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-техническа експертиза, прието като доказателство по делото, като към датата на постановяване на настоящото решение,

дружеството е останало задължено за сумата в размер на 900 лева (460,16 евро, изчислено по курса на БНБ), съгласно протоколно определение на съда от 16.06.2025г. . Задължението за заплащането на посочената сума е указано на оспорващия, но същата съгласно доклад от днес, не е внесена. Съдът приема, че страната е останала задължена за разноски, поради което следва да постанови принудителното им събиране, на основание чл. 77 ГПК, вр. параграф 2 от ДР на ДОПК. Във връзка с това следва да осъди жалбоподателя да заплати разноските по делото.

**На основание всичко изложено и чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът
РЕШИ :**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23" ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя - С. Ц., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221123005621-091-001/01.07.2024 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, потвърден с Решение № 1284/20.09.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“- С. изцяло, за установени задължения в общ размер от 575 906,36 лв. за главници и лихви, произтичащи от допълнителни задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 05-08.2023г., поради непризнато право на приспадане на данъчен кредит, по фактури от доставчиците „СИМАР 23" и „ДЖЕЙ АР РЕМОНТ" ЕООД.

ОСЪЖДА „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23" ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати по бюджета на Национална агенция за приходите, Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика С., сумата от 5 975,14 /пет хиляди деветстотин седемдесет и пет евро и четиринадесет евроцента/ евро за разноски.

ОСЪЖДА „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23" ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати сумата от 460,16 евро (**четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет евроцента**) за разноски по делото по сметка на Административен съд София-град, определени от съда за възнаграждение на вещото лице Ч. за изготвеното от него и прието заключение по делото.

ПОСТАНОВЯВА принудителното събиране на разноски в размер на 460,16 евро евро (**четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет евроцента**) от „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23" ЕООД, ЕИК:[ЕИК].

ДА СЕ ДОКЛАДВА проект на изпълнителен лист в полза на съда за разноските в размер на 460,16 евро (**четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет евроцента**), срещу „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23" ЕООД, ЕИК:[ЕИК]

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: